

— Какъвъ свѣтъ? Моля те, по-скоро ми го кажи! Запитало нетърпѣливо магарето.

— Ето какъвъ: когато приближишъ нѣкоя яма, ти се сгромолясай въ нея и се прѣстори на тежко нараненъ. Тогава господарьтъ ще те остави на покойствие, — нѣма нищо да работишъ, и по-добрѣ ще те гледа.

Тоя свѣтъ се харесалъ много на магарето, и то рѣшило да го изпълни... Още на другия день, като стигнало до една яма, то се сгромолясало въ нея и се убило до смъртъ. Но било доволно, че не си строшило нѣкой кракъ. Окаляно и измжчено магарето едвамъ било извадено отъ ямата и замъкнато до кжщи. Селяниньтъ много обичалъ магарето и веднага повикалъ опитенъ човѣкъ да му покаже цѣръ.

— Вземи бѣлъ дробъ отъ коза и още топѣлъ го нарѣжи и наложи съ него ранитѣ и магарето ще оздравѣе, казалъ човѣкътъ.

Понеже магарето било много по-скѣпо и обично на господаря отколкото козата, той веднага я залалъ, за да спаси добрия си помощникъ.

Тъй козата заплатила съ живота си за своя лувкавъ свѣтъ.

